

* *

Сжщия день надвечеръ насъ ни наводниха отново безбройни писма и телеграми вслѣдствие на обнародванетоъ въ вѣстниците благодарителното ни писмо до английската публика.

Впечатлението, което произведе тази публична благодарностъ къмъ английската публика, бѣше живо и отъ най-благоприятнитѣ. Отъ тукъ се разбира, защо ние бѣхме наводнени сега съ безброй писма и телеграми. Съ тѣхъ постѣпихме както и съ другитѣ. Ни едно почти не оставихме безъ отговоръ.

* *

На 23 септемврия (5 октомврия) ние получихме твърдѣ рано писма отъ единъ комитетъ, който приготвювалъ единъ голѣмъ митингъ за въ полза на България. Писмата носѣха подписа на E. Walker. Съ тѣхъ бѣхме канени да идемъ да присѣдствуваме на митинга, който имаше да стане сжщия день. При всичкото ни жарко желание да идемъ на тоя митингъ, ние бѣхме принудени да отклонимъ тази любезна и настойчива покана, защото бѣхме прѣтрупани съ друга безотлагателна работа. Написахме обаче и изпратихме уврѣме до прѣдседателя на комитета едно писмо, съ което, като се извинявахме, че не ни е възможно да присѣдствуваме на митинга, благодарихме не само за поканата, но и за самия митингъ, свиканъ отъ комитета за въ полза на България. Това наше благодарително писмо било прочетено послѣ въ самия митингъ при живи ржкоплѣскания отъ страна на събранитѣ. — Сжщия день часа къдѣ 11 пр. пладне дойде при насъ секретарьтъ отъ комитета на централния митингъ въ City и Westminster, за да ни покани да идемъ на другия день, петъкъ, въ този комитетъ, дѣто щѣли